

Събирането на агрегирани данни означава, че от отчетните единици се изискват обобщени данни във формата на крайните статистически отчети. Работата на статистиците в този случай е да сумират получените индивидуални данни, за да получат общите числа. Характерно за този подход е, че класификацията на ценните книжа според изискваните разпределения (например по матуритет и сектор на издателя или инвеститора) се извършва от респондентите и статистиците нямат възможност да проверят нейната коректност. Рискът от грешки е голям, тъй като отчетните лица невинаги са в състояние да определят правилно характеристиките на ценните книжа.

Събирането на данни “ценна книга по ценна книга”, от друга страна, означава детайлизиране на получаваните отчети на ниво отделна ценна книга, като се използва неин уникален идентификационен номер. Най-често се прилагат ISIN номерата, присвоявани на ценните книжа от национални номериращи агенции съгласно международния стандарт ISO 6166. При този подход необходимите класификации се извършват от статистиците по стандартизирана за всички входни данни процедура. На практика се използва база данни, съдържаща ISIN номера и съответстващите им характеристики на ценните книжа. Този подход има сериозни предимства по отношение на качеството и хомогенността на крайния резултат, но изисква значителни първоначални инвестиции в разработването на необходимата и надеждна база данни. Не трябва да се забравят и разходите по нейното поддържане и актуализиране.

Основно предимство на подхода “ценна книга по ценна книга” е, че при него има по-големи възможности за проверки и засичане на входните данни, при това на ниво отделна ценна книга. По-важните процедури са: проверка на съответствието на позициите и потоците; идентифициране на дублираща се информация; двустранни сравнения на данни с географско разпределение; сравнение на общия номинал на емисията със сумата от докладваните позиции; проверка на връзките инвеститор - емитент за установяване на погрешно включени преки инвестиции; сравнение с други видове статистика (например парична статистика и статистика на емисиите ценни книжа).

Друг аргумент в полза на подхода “ценна книга по ценна книга” е неговата гъвкавост, изразяваща се във възможност за адаптиране към нови методологически изисквания и съставяне на времеви редове за предишни периоди чрез използване на базата данни за ценни книжа, без да е необходимо събиране на допълнителна информация от респондентите. Трябва да се подчертае, че подходът дава достатъчна гъвкавост за произвеждане на данни с нови разпределения и че при него статистиците могат да изчислят натрупания начислен доход директно от базата данни, като намалят натовареността на отчетните единици.